

CSURGÓ ÉS VIDÉKE

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági — hetilap. Megjelenik minden vasárnap.
A „CSURGÓI TAKARÉKPÉNZTÁR RÉSZVÉNYTÁRSULAT” ÉS A „CSURGÓI SEGÉLYEGYLET” HIVATALOS KÖZLÖNYE.

ELŐFIZETESI ÁR:

Egész évre 8 korona. Félévre: 4 korona.
Negyedévre: 2 korona.
Egyes szám ára: 20 fillér.

Felelős szerkesztő: **JÜNKER ELEK.**
Főmunkatárs: **ENGL GUIDÓ ISTVÁN.**

KIADÓHIVATAL:

Vágó Gyula könyvsajtója,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők
A hirdetések jutányosan számítjuk.

Szomorú napok.

Mint mikor az ég mosolygó kékségét sűrű felhők tömkelege lepi el, elborítván szemünk elől a nyájas képű, melegét árasztó napot és a borongás sűrű fátyolát tekintetünk át nem hatolhatja: ugy borítja el, facsarja össze szívünket az a rideg tudat, hogy imel beköszöntött a tél, megannyi zordon kellemetlenségeivel, és kegyetlenségeivel. A fájó érzés egész hosszú skálája pendül meg lelkünk hurján, ha meg-gondoljuk, mennyi szerencsétlen szegény ember retteg a reá várakozó szomorú napoktól, amikor fogvacogva és didegve kénytelenek megbuzodni egy kietlen viskó-zúgban és tőprengve, agyatisztató gondoktól gyötörve keresni az eszközöket, melyekkel életüket eltengethetik addig, míg ismét az éltető nap aranyugara fóg reájuk derengeni.

Az ős beálltával az az örvendeztető hír járta be az országot, hogy mód fölött sikerült a termésünk. Vége a nagy nyomornak s annyi sovány esztendő után az isteni áldás bősége kárpótolni fog eddigi szenvedéseinket. Hivatalos kimutatások hiteles számadatokkal igazolták, hogy a buzatermés átlagban a középezt mennyiség tekintetében jóval meghaladta, minősége pedig kifogás alá nem esik. Megörült ennek az ország kicsinyje-nagyja, mert bár

szociális, bajunk mellett a szegénysorsu dolgozó nép helyzetének egy csapásra valójavulását még a legjobb termelő se várhatjuk, megis nyilvánvaló, hogy a gazdasági termények bősége nyújtotta jövedelemszaporodás az inséget jelentékenyen enyhíti s a galább a gazdánép sorsát elviselhetőbbé teszi, aminek kihatása volna egész szegény néposztályunkra. Az öröm azonban korai volt. Mert a jó buzatermésen kívül éppen csak a szőlő, ez csak részben, igazolta a hozzá fűzött vérmes várakozásokat. A többi termény, különösen a burgonya és a kukorica, egyáltalán nem sikerült. Jól tehát csak az a gazda járt, aki kizárólag búzát vetett; akinek még más veteménye volt, kénytelen kipótolni a kipótolhatja — veszteségét a buza jó hozamából. Nagyön szomorú kép tűrül azonban elénk ott, ahol buzamagot nem bíztak az anyaföldre. Így zsugorodott össze silány gazdasági évvé az annyira folmagasztalt kövér esztendő s cafrangos, foszlányos ruhájában ismét csak reánk vi-csorgatja fogait a rémséges, iszonyatos nyomor, kérlelhetlenül szedegetvén áldozatait jó magyar népünk soraiból.

Nagyon távol állunk még attól, hogy a termőföld szélszéleitől függetleníthessük gazdasági helyzetünket. De mivel az utolsó időben a föld áldásai által egyáltalán nem lettünk elkényeztetve s mivel gazdasági helyzetünk

mostohasága, társadalmi berendezkedésünk silánysága a megélhetési viszonyokat annyira súlyosbítja, hogy a sűrűs mentési munkák elodázhatatlanná válnak: most már a tenger sok irás és tanácskozás helyett tenni kell. S ily viszonyok között ne hozakodjék elő senki oly magukban véve jó és legjobb tanácsokkal, melyeknek követésével a helyzet javulását csak esztendő múlva lehet elérni. A mezőgazdaság, az ipar és kereskedelem mindenesetre hasznos és üdvös fellendítését ne hangoztassuk akkor, mikor a pillanat nyomora végveszélylyel fenyegeti a nép fiát.

Az alamiznaszerű jótékonytságot — noha azt is a legnagyobb mértékben gyakorolni kell — mentőeszköznek nem tekinthetjük, mert a nyomornak csak elenyészően csekély részét enyhítheti. Csekély pótlás az csak, egy csepp a nagy ocean víztömegében.

Az intézőköröknek sok eszköz áll rendelkezésre, hogy a szomorú napok alatt is a szunyadó remény felélesztése egy-egy fényugarat bocsássonak a fagyos viskóba. Hiszen a szegény ember szívesen hisz és remél, ha a gyomor korgása, nyomoruságos lézengésére figyelmezzé nem teszi. A félig-meddig jóllakott népet könnyebben lehet nevelni, oktatni, vezetni, mint a csüggedő, reménytelenségtől tantorgó embereket. A közzsájon forgó többnyire még csak theoretikus értékkel bíró jel-

A „CSURGÓ ÉS VIDÉKE” TÁRCAJA.

Virághervadás . . .

— A „Csurgó és Vidéke” számára —
Írta: **Reményi Erzsike**

Tegnapelőtt ude virágfakasztó tavasz, tegnap a perzselő nyár, ma pedig a komor, idegyöttrő ős . . . Borongó ég, a folyton permetező eső kiöl minden hangulatot, még borongóbbá teszi az emberi kedélyt.

A szél rémesen fúvól, zug s rázza a kopasz fák száraz ágait . . .

Tegnap még virágillattól terhes lég, madárdaltól hangos csalót, vidám ifju s öreg, s ma szitáló eső s jajgató szél, komor hangulat . . .

* * *

Magas mennyezetes ágyán, láztól kipirult arccal, veritéktől gyöngyöző homlokkal, hanykódik nyögve a szép ifju beteg leány.

Édes anyja kezét tördelve borul föléje törölgeti veritékes homlokát, lesi megtört szavait.

Isten, könyörülj rajtam! Elégedj meg a másikkal — s ne kívánd még ezt is! Nagy a bűntünk! . . .

Gógünk megölte az egyiket, megöli ezt is, ha nem könyörülj rajta, ha nem elégedsz már meg a bűnhődéssel.

A leány kínosan nyög. Iszonyu vésztői vannak. Keble lázasan hullamzik, ajka, mintha mondani akarna valamit, kínosan vonaglik és homlokáról nagy cseppekben gyöngyözik a veriték. Fénytelen szemével, majd mellette virrasztó anyjára bámul, majd céltalanul hordja körül s egy nehéz sóhaj tör elő kebleből.

O Tivadar hát oly nagy bűn az, hogy mi szeretjük egymást, oly nagy bűn az, hogy te felmerted emelni szemeidet hozzám? Nem, ez nem bűn! A mindueható megbocsájt majd ott . . . ott fenn, a hol nem bűn az, ha két ember szereti egymást.

A beteg leány felnyitja szemét. Anyám — szől alig hallhatóan — bocsásd meg, hogy anyi bánatod okoztam neked, bocsásd meg annak a szerencsétlen ifjunak, hogy engem szeretett, ő bocsásd meg most, midőn a más-világ küszöbén állok. Hisz nem a mi hibánk hogy eljön egyszer az idő, midőn a szív minden dobbanása azt mondja: szeretni kell.

Ha a ragyogó nap sugara, — ha a pillangó mege-ókolja a virágot, eljön a tavasz . . . a szerelem. S akkor azt mondani, — nem szeretünk, mert nem szabad; nem lehet. Pedig nem volt szabad.

Igen . . . igen mi a földön nem lehetünk egymásé, de ott . . . ott fenn egymásé leszünk, egyesülünk elválaszthatlanul . . . örökké . . . örökké.

Az anya zokogva borul leányára.

Ó gyermekem neked nem szabad meghalnod, te nem hagyhatasz itt engem egyedül. Hisz mennyire szeretünk téged. Ó ne hagyj itt. Majd eljön Tivadar és boldog lesz, boldogok leszünk mindnyájan. Szabad lesz egymást szeretnetek, s aztán engem is.

A leány ajkán szelíd mosoly vonul végig. Nagynehezen felemelkedik agyából és anyja keze után nyulva felelni akar valamit, de ajka nema marad, csak egy nehéz sóhaj röppen el sokat szenvedett kebleből, s a beteg visszahanyatlik párnái közé, s aztán lezárva szemét sokáig szótlan és mozdulatlanul fekszik agyában — majd két égető könny perreg alá halvány arsan s újból fájdalmasan felsóhajt.

A mult emlékei vonulnak el lelki szemei előtt. Ujra éli első szerelmének boldog perceit, újra látja a szeretett ifjut s szívtelen szülőit, kik oly könyörtelen szakítak el kedvesétől.

Anyám suttog a szép leány, végső erőmegfeszítéssel emelkedve fel fektéből — ne feledjétek el, higgyetek egy boldogabb hazában, hol . . . ismét látni fogjuk egymást a hol . . . szabad lesz szeretni. Bocsássatok meg rossz leányatoknak . . .

Kocsizörgés hallszik . . .
Az ajtó felpattan . . . és belép rajt az imádott férfiú . . .

Tivadar — sikolt a leány, szokatlan pir futja be arcát — Tivadar! Eljöttél! A mindenható áldjon meg érte. Isten veled

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

az egyedül elismert kellemes ízű természetes hashajtószér.

szavak és szálló igék közül még legtöbb sikert várunk a házi ipar megteremtésének eszméjétől, azért, mert az legamarosabban valósítható meg s jó eredményét rögvest érezheti a nép. Nem elszomorító tény-e, hogy a kisgazda és a gazdasági munkás az esztendő szakában végzett munkájának jóvedelméből egész évi fentartásának szükségleteit kénytelen fedezni, mert másnemű munkát hosszú szabad idejére nem kap. Igaz ugyan, hogy e bajon középítkezések és egyéb munkák esz-közöltetésével fognak az idén is segíteni s ez épp oly dicseretes, mint a társadalom jótékonyasága, melyet az utóbbi időben gyakorol, — de épp oly elégtelen is. Ellenben ha a népet házi munkák végzésére oktatják és serkentik, a szegény emberek nem kénytelenek egész télen át fagyos télenségekben gubbaszkodni, hanem új kereseti forráshoz jutnak.

Azért említjük meg különösen ezt az eszmét mert keresztülviteléhez rem-szükséges várni addig, míg a kormány nyújt hozzá segédkezet. Leikészek, orvosok, tanítók, jegyzők mindannyian, kik szegény magyar népünk sorsát szívükön viselik, ha másképp nem, közmi-velődési egyletek segítségével, könnyű szerrel találhatnak módot, hogy a munka nélküli népet házi iparra oktathassák és ha sikerül nekik, azt a nép körében meghonosítani, ami a legtöbb esetben csak igen rövid idő kérdése, ugy valóságos áldásban részesítik a népet.

Ne szunyadjon a társadalom, mikor emberek éheznek. Mindenkinek legyen gondja, hogyan segíthet a szegényeken. Az adakozás egymaga nem elég. Gondolkozzék mindenki mentő akcióról, a helyesnek talált tervet pedig, a legnagyobb erőfeszítések árán is, vezesse megvalósuláshoz.

Elszántsággal, férfias bátorsággal vegyük fel a harcot a szinylődők legrettegettebb ellenségével; a kegyetlen, könyörtelen télrel.

— mond elhaló hangon — majd ott fenn . . . az égben találkozunk, ott egymásé leszünk s szeretjük egymást örökké . . . mindig . . . Anyám . . . Tiva . . . dar sohajt a beteg s életelenül hanyatlak vissza párnái közé

Elköltözött oda, hol nem bűn a szerelem, hol nem erény a góg s a hol szabad két szívnek egyesülni . . .

* * *

„Vándorfelhők jönnek, mennek
Napnyugatnak, napkeletnek . . .
Tán a földön elvált lelkek
A felhőkön járnak . . . kelnek,
És mindaddig szállnak, szállnak,
Míg egymásra rátalálnak.“

Párbajellenes mozgalmak.

Mélyen tisztelt szerkesztő ur!

Ön nyilván mosolyogni fog félszeg sora-
raim, a sok akombákom, hieroglif lattán.
Könnyen nevezhet, mert nincsen gipsz-kő-
tésben a jobb karja. Nekem igen. Kényte-
len kellett lenni ráfanyalodtam a balkez-
zelem való irásra.

Ötven forinttal szegényebb és egy
tapasztalattal gazdagabb lettem. Nem szabad
tűzbuzgó tudósítónak lenni az embernek. En
tűzbuzogtam (csaknem minden hónapban írok

Ujítás a vármegyei rendszerben.

Régi hagyományos, szinte patriarchális intézményünkön, a vármegyei rendszeren nagy változtatásokat ejtenek. Prestige-én nagy csorba esik, de nem hisszük, hogy sajnálkozunk kell azon.

A vármegye régente egész kis királyság volt. Területre nézve egy régi nemet hercegség nagyságával vetélkedve, sajátlagos jurisdikcióval rendelkezett és csak bizonyos tekintetekben, különösen a számadásra nézve tartozott felelősséggel az ország önkormányzatának. Nagyon hasonlított berendezése és szervezete a Svájc mai kantonjainak rendszeréhez. A megyéknek mindannyiszor fontos szerep jutott az országos dolgok irányításában, melyekre gyakran döntő befolyást gyakoroltak. A történelemből tudjuk milyen messzire kiható ténykedést fejtettek ki a megyék Rakócy Ferenc idejében, a kurucok és labancok szerencsében folyton változó hadviselése alatt.

A későbbi időkben is, önkormányzatukon kívül, még az igazság élet és halál fölötti itélkezésében szinte korlátlan hatalma volt a vármegyének. A jó Werbócy nem igen okozott fejtörést a vármegyének. A táblabíró, hajduk szives közreműködésével, a deresen intézte el a legbonyodalmasabb jogi kérdéseket, nagyon röviden és nagy hatással.

A deres immár régen a lomtárba került, a táblabíró még csak emlékeztünkben él. Am a vármegye ósdi szelleme kísért még ma is a kornád rendszer teljesen eltörölve — dacára ötvenedik óta tartó erőlködéseknél — még mindig nincsen. Legjobbaink csak keztyűs kézzel mernek hozzányulni, mintha félnének, hogy tradícióink ideálmusán rest törnek. Csak időnként, szinte szakgatva kapkodják el egy-egy alkotó részét. A közigazgatás egyszerűsítése címén a jövő év első napjával elveszik tőlük a pénzügyi és a számvévi teendőket állami kezelésbe, megfosztván őket számos tisztviselőtől és vagy száz hajdútól.

Ezzel természetesen kisebb lesz a vármegye hatásköre is és hatalma megrövidül. Bárha autonómiaja még megmarad, megis olybá kell fog intézkedést vennünk, mint az öreg szűtte fára mért első szekerecsapást, melylyel leteríteni akarják.

S a lehullott fagallyakból frissen lüktető élet fog kelni. Az állami kezelésbe átvett adminisztráció ágazat biztosabban és pontosabban fog működni, mint eddig. S ezzel lettünk a Kriványok korszaka, mert alkalom nélkül még a tolvaj sem lophat.

Egészséges vármegye rendszerrel könnyebb lesz igazgatni az országot s remél-

jük nincs messze az idő, hogy hazánk minden megyéje teljes, tökéletes rendezettségnek fog örvendeni.

Az új intézkedés dicseretére még csak azt akarjuk kiemelni, hogy a vármegye minden héten egyszer, esütörtökön megjelenő hivatalos lapot fog kiadni s ezáltal nagy mértékben fogja elősegíteni a vármegye hivatala és közönsége közti értesítő érintkezést s a gyors hiralással egyuttal szorosabb kapcsolatot fog létesíteni köztük.

H i r e k

— **Jövő számunkban** egy hosszabb cikksorozat közléset kezdjük meg, mely kimerítő, hasznos és szakszerű utmutatással szolgál a len termelése, kidolgozása és értékesítése tekintetében. A népies de egyuttal tudományos ismertetes írója Fűredy Lajos, országos m. kir. kender- és lentermeles szaktanár, aki mint elsősorban hivatott szakértő a legkisebb részletekre is kiterjeszkedő magyarázattal és utbaigazítással szolgál mind az azoknak, akik előtt ez a nagy hasznú hajtó termelési ág ismeretlen. Nem csak az érdekelt gazdaközönség, de azok is élvezettel fogják olvasni, akik a lenáztatás mumusától feltek. Ez a cikksorozat, mint lapunk különnyomata több ezer példányban fog könyv alakjában megjelenni s a Somogy megyei gazdasági egyesület által szetosztatni. Előre is felhívjuk tehát olvasóink szives figyelmét.

— **A lengyár helyszínelése.** Még mindig kolportálnak olytán „jól értesül” híreket, hogy a lengyártat meg sem fogja Csurgó megkapni. Világosan megirtuk, hogy a Minister már végleg határozott s a csurgói lenkikészítőgyár részére 30000 korona subvenciót engedélyezett. Hogy a kétkedőket s azon t. laptársainkat, kik a lengyárról mélyen hallgatnak megnyugtassuk, örvendetesen adjuk hírel, hogy a földművelésügyi Minister 80471/IV/3. b. számú rendelete folytán Fűredy Lajos m. kir. kender és lentermeles szaktanár a legközelebbi jövőben Csurgóra jön, hogy a lengyártat és a szükséges előkészíteteket illető helyszínelést eszközölje. Batran és nyiltan beszélhetünk tehát már a Csurgói Lenkikészítőgyárról, mert ami a Ministeriumban már el van intézve, az nemcsak hogy titkot nem képez, hanem az érdekeltek által bármikor betekinthező. Itt említjük meg egyuttal, hogy Fűredy tanár ur a gazdaközönség számára ismertető felolvasást fog tartani a len termeléséről, kidolgozásáról és értesítéséről.

— **Erzsébet-emléknap.** A helybeli tanítóképző intézetben f. hó 19.-én Erzsébet

egy-egy tudósítást!) s ime: a következ-
ménye.

Egy párbajellenes egyesület alakuló közgyűléséről értesítvén, meggyorsítottam lepteimet, hogy még idejekorán a helyszínen legyek. A nagy tömeg láttára örömmel konstataáltam, hogy sok hive van e barbar intézmény kiküszöbölésének. Az emberek száma és a zaj nőttön-nőtt. Az elnök nem jutott szóhoz, azaz csak e kettőhöz: „Tisztelt gyűlekezet! Tisztelt gyűlekezet.“

Az egyre fokozódó lármá, zsvaj elnyomta további szavait. A párbajellenes egyesület megalakulása felette váratlan dolgokat eredményezett. Az elnök ur, fektelen haragjában, a zsbongók közé dobta teljes erejével a csengőt, behorpasztván egy tarkoponyát. A lyukat kapott fej tulajdonosa sem volt rest, fölkapta a csengőt és oly hatalmas erővel sújtotta az elnök felé, hogy az megtántorodott volna, ha nem ugrik felre.

Általános gabalyodás. Öklök, botok, zsebkések és esernyők emelkedtek vésztyjőslőan a magasba. Ékte en kiabálás. Két pártra szakadtak a jelenvoltak. „Le az elnökkel! Ki vele!“ hangzott egyrésztől. — Abcug! Le vele! Coki! Eljen az elnök!“ kiáltották az ellenpártiak. — „Itt nem engedjük beszélni azt az embert, inkább vér fog folni!“ — „Meglátjuk! Halljuk! Halljuk!“

Valóságos harctérré alakult át a helyiség. Én teljesen pártatlan állást foglaltam el s noha közömbös nézője voltam az egész

kavarodásnak, valaki, anélkül, hogy tudtam volna, ki ő és merre van hazája, azzal támadt nekem, hogy szánt-szándékkal elzongoráztam a „Szeretnek szantani“-t — tyukszemeim. „Nó már ehhez nem tyukszem, hanem szem kell!“ — vetettem oda haragomban és sarkon fordultam. Az illető utánam fordult. Névjegyesere. Párbaj.

A párbajellenes egyesület megalakulásiáról tudósításon röviden összefoglalva írt adom: 89 fel párbajozása = összesen 178 ember, 89 fel párbajozásánál közreműködő segédek, összesen = 356 ember. Vegösszeg: 534 ember. Minthogy pedig a gyűlésen csak mintegy 300-an voltak jelen, a segédek nagy részét — sajnos — a párbajellenes mozgalomtól távol álló elvi ellenfelek táborából kellett összetoborzani.

Fenti kis statisztikám élénk fényt vet a párbajellenes akciók sikeres működésére e mozgalom előharcosainak szokatlan törekvéseire, melyekkel hadat izennek a barbar intézménynek.

En meg tisztelettel kérem a kedves redaktor urat, kegyeskednie a becses lapja körüli tevékenykedésem folytán fölmerült tudósítói költségeimet, nevezetesen az öven forintot (ennyibe került jobb karom összevagdaltatása) lehetőleg mihamarabb hozzám juttatni, amit okvetlenül elvárva, maradtam

hű buzgó munkatárs.

Szaladár Aladár.

napján, megdicsőült Erzsébet királyné emlékére szép ünnepet rendeztek, mely a „Szózat”-tal vette kezdetét. Ezután *Bárany Gyula* intézeti igazgató mondott szép beszédet. Kiemelte azt a nagy kegyeletet melylyel a magyar nemzet mindig viseltetett nagyjai s viseltetik különösen Erzsébet királyné emléke iránt, aki oly nagy volt, aki oly kiváló helyet szerzett magának a magyarok szívében, mint egy sem a magyar asszonyok között; s ez az oka, hogy emléket oly nagy kegyelettel őrzi, hogy majdnem szentként tiszteli őt. Röviden vázolta aztán életét, azt a nagy lelkesedést melylyel az országban első és minden megjelenésekor fogadták, azt a mély gyászt, melyet halálának híre előidézett. Hisz ő volt az, a nemzet védő anyja, akinek ez az ország sorsának jobbra fordulását köszönhetette, ő, aki oly nagy szeretettel viseltetett mindig a magyar nemzet iránt. Beszédet befejezte azzal az óhajjal, hogy megdicsőült királyné emléke örökké éljen hazában, s hogy az ő szellemének védelme alatt legyen nagy, legyen boldog a magyar nemzet. A következő szám volt *Mozes Miklós* hatásos „Gyászkar”-a, melyet az intézeti ifjuság énekelt. Ennek befejeztével *Köberling Károly* IV. e. n. szavalt a mely érzéssel *Móra István* „Erzsébet napján” c. költeményt, mely után az intézeti zenekar *Beethoven* híres gyászindulóját játszotta el. A műsor utolsó száma volt a „Hymnus.” A kegyeletet ünnep a közönség köréből is többen voltak jelen.

— **A polgári kaszinó** hangversenye tegnap este folyt le nagyszámú közönség előtt a korona nagytermében. A program 10 óráig tartott s úgy az egyes közreműködőket mint a zene- és énekszámokat zajosan megtapsolták. Hangverseny után tánc következett, mely szólni nem akaró jövedvel folyt kora hajnalig. A multság anyagilag is elég jól sikerült amennyiben szép összeget juttatott a kebelbeli könyvtár részére. Lapunk zárta miatt részletes tudósítást jövő számunkban hozunk.

— **Uj ügyvéd** Dr. Sztetsey István, ki a napokban tette le Budapesten az ügyvédi vizsgát, Nagyatádon ügyvédi irodát nyitott.

— **A nagyatádi állami iskolához** a Vallás és közoktatási Miniszter rendes tanítónővé Spitzer Gizella kisasszonyt nevezte ki. Az atádiak minden tekintetben megelégedéssel fogadják e kinevezést, mert az új tanítónő már képezdés korában is részese volt — a gyakorlati tanítás terén elért sikereit — a Besán-felé ösztöndíj alapítványának. S bizony az életben többet ér a gyakorlat siker, mint a diploma, mely azonban ezúttal szintén kitűnő.

— **Öngyilkosság.** Tóth Márton ikloi majori lakos erdőör, — kiről mult számunkban megírtuk, hogy Szalafei János földmivest, mert ez nem akart vele menni mulatni, öszszevissza szurkálta, — a büntetéstől való féltelmében agyonlőtte magát.

— **Életveszedelemben.** Komoly életveszedelemben forgott e hó 17-én Baró Berg Ottó, ötvösi nagybirtokos. Lovai elragadták a fogatát és örületes sebességgel vitték Nagyatád felé. Kísatádnál azonban néhányan feltartóztatták a mintegy felóra óta száguldó lovakat és kiszabadították a megrémült bárt kinos helyzetéből.

— **Sikkasztó könyvelő** Nagyatádi tudósítónk írja: Szenzációs eset történt e hó 13-án városunkban. Wimmer Ignác gabonakereskedőnél mintegy két hónapja volt Pollák Oszkár könyvelő, ezen idő alatt annyira sikerült gazdája bizalmát megnyernie, hogy az minden fontosabb dolgot is reábizott. A fentemlített napon egy drb 1000 koronáról szóló utalvány érkezett a helybeli postahivatalhoz Wimmer címére, melyet Pollák zsebre vágott; főnöke aláírását meghamisította és a pénzt felvette. Majd főnökétől egy napi szabadságot kért, hogy fivérét (?) Kaposvárral meglátogathassa, ki azt „hú embernek” készséggel meg is adta, sőt kéréséhez híven másnap a hajnali vonathoz Somogyszobra kocsit is küldött, de ez a könyvelő nélkül érkezett haza. Wimmernek fel sem tűnt a dolog, csak midőn az utalvány felől kérdezt a postán, jött tisztába a dologgal. Feljelentést tett a rendőrségnél és a csendőr-

ségnél; ladáját feltörték és a benne talált iratokból megállapították, hogy a nevet használt; valódi neve: Guttmann Antal, végrehajtói becsús. Kitűnt továbbá, hogy katonaszökevény. Átvizgálták a benne levő leveleket, melyekből rájöttek, hogy Guttmann egy jól szervezett budapesti csalóbanda tagja. A felfedezésről értesítették a budapesti rendőrséget, mely a nyomozást megindította. — Az utalványon kívül, még többet sikkasztott. Az összeg megállapíthatása végett, most a könyveket vizsgálják át.

— **A közigazgatás egyszerűsítését** mostanában vizsik keresszük nálunk is, úgy a megye-központban, mint a járásokban is. Főszolgabíráink — mint értesültünk — legközelebb értekezletre hívja össze a járásbeli jegyzőket és községi bírákat, hogy egyöntetűen lehessen fogantatni az új intézményeket.

— **A gazdasági munkás és cseléd pénztár** ügyet — amint a tények bizonyítják — az illetékes faktorok a legnagyobb ügybuzgósággal karolják föl. Járásunk főszolgabírája és szolgabírája ki-kirándulnak szabad napjaikban az egyes községekbe, ahol az intézmény célját és nagy horderejét elmagyarázzák a népek s őket a pénztárba való belepésre buzdítják. A minap Zakányban és Gyékényesen voltak, ahol Kárbucky Kálmán is szép beszédet tartott az összegyűlt földmiveseknek. Az eredmény nem maradt el mert a 2 községből 32-en iratkoztak be rögtön a segítő pénztárba.

— **A dunántúli közmivelődési egyesület** f. hó 26-án tartja XI. évi rendes közgyűlést Budapesten, melynek legérdekesebb tárgya Rakosi Jenő előadása lesz: az „Egy Gyermekrendszer a Dunántúli” tárgyában.

— **Az én Ujságom** Hogy a gyermek világ nálunk magyarabb lett, abban sok érdeme van az Én Ujságom-nak. S hogy a gondolkodásának köre tágabb lesz, az érzése tisztultabb, a fogalmai pedig gyorsan szaporodnak, ahhoz is nagyban hozzájárul egy ilyen szakavatott módon szerkesztett képes gyermekújság. Pósa Lajos, a szerkesztő, egész lelket bele viszi az újságba és vele együtt buzgókodik egész serege a leghivatottabb tollaknak, hogy olyan lapot adjanak a gyermek kezébe, mely szórakoztató, mulatságos és mégis a nemes érzést fejleszti. S ez a tartalomra legjobb, kiállításra legdiszesebb gyermekújság egyszermind a legolcsóbb is. Negyedévre előfizetési ára csakis két korona. Azoknak, akik megismerkedni óhajtanak irányával, kívánatra ingyen küld mutatványszámot a kidadóhivatal (Andrássy-ut 10. sz.)

Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a **Ferencz József keserűviz** valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és emítésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmúlja. Kérjünk határozottan **Ferencz József keserűvizet**

A SZERKESZTŐ POSTÁJA.

Károcsényi történet. Megkaptuk, felhasználjuk. H. I. Amúgyis azt használtuk volna, csak egyszer esett meg a hiba. Üdvözlöt Bajai Hír-ep Szerk. A mint látni tetszik, mindenképen teljesítettük. Igen szívesen törént, pláne, ha beváltódik a bennünket érdeklő ígért. Kollegialis üdvözléssel!

Diana. Remélhetőleg parfüm- és nem dohányillatúak azok a cigaretták. Vajjon az az ur nem inkább amateur-e, mint fényképezés! Várjuk a folytatást, a jelmezt nem fogjuk elárulni.

Füredy L. Bpest Köszönjük szépen. Jobb későn mint soha. A viszontlátásra legközelebb! W. E. és társai. Üdvözlöm a hósi triász. „Ugyanez áll a maeskákra is.” A viszontlátásra! Gyékényes. 1. Igen 2. Esetleg lehet. 3. Olyan nevű ur nem lakik Csurgón. Quo usque tandem. Mi is ezt kérdezzük.

Alkalmi tudósító Köszönjük, de pletykával nem foglalkozunk, az amúgy is úgy terem, mint a gomba.

893 szám. 1902 végrh.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881 évi LX tc. 102 §-a értelmében ezennel közhírré hogy a kaposvári kir. törvényszék 1902 2971/p. számú végzése következtében Dr. Poór Ernő ügyvéd által képviselt csurgói táptár r. t. javára Radovics István ellen 400 k. és jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felül foglalt és 802 kor-ra becsült következő ing.-ok, u. m. 1 gőzgép, — 1 rosta, — 1 körfűrész, — 3 kocsi, butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n. atádi kir. jbiróság 1902. évi Sp. 324/7 számú végzése folytán 400 kor. tőkeköv. ennek 1902 évi február hó 4 napjától járó 6 0/0 kamatai, 1/3 0/0 váltódíj és eddig összesen 87 kor. 04 fillérben bírólilag már megállapított költségek erejéig Bolhásou a malomnál leendő eszközülésére

1902 december hó 3 napján d. e. 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. c. 107 s 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltattak, és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. tc. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt N. atádon 1902 évi nov. 21 napján. SZABO JÓZSEF kir. bir. végrehajtó.

894 sz. 1902 vhtó.

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági vhajtó az 1881. évi LX. tc. 102 §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a csurgói kir. jbiróság 1902. Sp I. 98/6 számú végzése következtében Jünker Gusztáv ügyvéd által képviselt özv. Sarkady Károlyné javára Radovics István és neje szál. Müller Katalin ellen 12000 kor. s jár. erejéig foganatosított kielégítési vhajtás útján felül foglalt és 802 k-ra becsült következő ingóságok u. m. 1 gőzgép, — 1 rosta, — 1 körfűrész, — 2 kocsi, butorok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a n. atádi kir. jbiróság 1902-ik évi Sp. 324/7 számú végzése folytán 12000 kor. tőkeköv. ennek 1900 évi aug. hó 1 napjától járó 8 0/0 kamatai, eddig összesen 233 kor. 09 fill-ben bírólilag már megállapított költségek erejéig Bolhásou, a malomnál leendő eszközülésére

1902 évi december hó 3-án d. e. 9 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881 évi 60 tc. 107 és 108 §-ai értelmében a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett becsáron alul is elfognak adatni.

Felhivatnak mindazok, kik az elárverezendő ingóságok vételárából a végrehajtó jogvételést megelőző kielégítettetéshez jogot tartanak, a mennyiben részükre a foglalás korábban eszközöltetett volt és ez a végrehajtási jegyzőkönyvből ki nem tűnik, hogy elsőbbségi bejelentéseiket az árverés megkezdéseig alulírt kiküldöttnél vagy irában beadni, vagy pedig szóval bejelenteni a törvényes következmények terhe mellett el ne mulasszák.

A törvényes határidő a hirdeté-
nek a bíróság tábláján történt kifüg-
gesztését követő naptól számítatik.

Kelt N. atádon 1902. évi nov. 19-én.

SZABÓ JOZSEF
kir. bir. végrehajtó.

ELADO HÁZ.

Atköltözés miatt jutányos
áron eladó a Diófauteá-
ban levő Pethes-fele ház.
Ertekezhetni t. hó 26-ig a
tulajdonossal, azontul Peczi-
lius Antal kőműves mesterrel.

Fényképészet.

Csurgón a főtéren **Györy-féle**
házban,

November hó 21-től December hó-ig

Felvételek naponta d. e. 9 1/2 órá-
tól d. u. 3 óráig. borús idő ese-
tén is.

Fényképek, fényképészeti nagytások,
photo- emaille- képek.

A n. é. közönség b. meghi-
vívását kérve,

kiváló tisztelettel maradtam

HARTMANN HENRIK
fényképész.

SZŐLŐOLTIVÁNYOK

szőlővány minőségben és
európai nemes gyökeres és síma vesszők mélyen
leszállított áron. Oltványok ezre 90-100 frt.
Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból,
fajtisztán teljes jótállással. Ha a szállítvány a
megrendelésnek meg nem felel, úgy az oda- és
visszaszállítási költséget, valamint a megrendelő
által kiírt összegét hiány nélkül azonnal vissz-
fizet m. Így mindenki ebbeli szükségleteit az
én költségemen a házához szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERITÉS.

Gleditschia csemeték és magvak.

Oriás tövis, igen gyorsan fejlődő sövényfő ny.
Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés ne-
velhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással,
melyen nemhogy ember de semmiféle állat, még
az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy hogy a
bekerített részek teljesen kulcsal zárható. Mi-
den rendeléshez rajzokkal ellátott ültetés és
kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájéko-
zás végett szíves fénynyomatu díszes árjegyzőkek
ingyen és bérmentve küldetnek, rendelési kötele-
zet ség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly köny-
vet kap ezzel, ki címét egy levelező lapon tudatja,
mely nincsen az a ház vagy család, a hol annak
tartalmát haszonra ne fordítanák, városban, falun
pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt.
Így még azoknak is érdekeben áll, kik rendelni
semmit nem akarnak, mert benne számos oly
közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek
nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték Kétéves, óriási jövedelmet
bizto itó voltánál fogva, en-
nek tenyestése majd minden
gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjed.

Cím: **Érmelléki Első szőlőoltvány-Telep**
Nagy-Kágya u. p. Székelyhíd

3432 tkv. 1902. sz.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiroság mint tkvi
hatóság közhírré teszi, hogy Kisgeci
István végrehajthatónak Varga György
és Imre végrehajtást szenvedő elleni
500 korona tökekövetelés s jár. iránti
végrehajtási ügyében a csurgói kir.
jbiroság területén levő. — Varga Imr-
vhajtást szenvedettnek és Vuicskics Anna
özv. Varga Jánosné dologi adósnak az
udvarhelyi 466 sztjkvb. n A I 1—9
sorsz. 149|b, 361, 414, 732|b, 825|b,
981|b, 1202|b, 1289|a, 1385|a, hrsz.
telki birtokb. B 2 és 7 rendsz. 23.
rész illetőségére 932 k.-ban az udvar-
helyi 467 sztjkben A † 1427|a 4 † a
hrsz (ret és szántó a kétnyári pusztán)
ingatlanb. özv. Vargáné Vuicskics
Anna dologi adósnak B 9 rendsz. 13.
rész illetőségére 92 korban és pedig
az ezen illetőségére özv. Varga Já-
nosné szül. Vuicskics Anna javára míg
Varga György volt és jelenleg Vuicskics-
Anna 13—13 rész illetőségre ezenki-
vül özv. Varga Györgyné Turcsics Juli-
javára bekebelezett özvegyi jog érín-
tése nélkül végül Varga Györgynek és
Varga Imrénének az udvarhelyi 446 sz-
tjkben A I 1—5 sorsz. 747|b, 840|b
996|b, és 1153|b 1370|b hrsz ingat-
nokból álló telki birtokára 452 koronában
ezennel megállapított kikiáltási árban
az árverést elrendelte, hogy a fentebb
mejelölt ingatlanok

1902 december hó 18 napján d. e 9 órakor

Udvarhely község házánál megartadó
nyilvános árverésen a megállapított
kikiáltási áron alul eladatni fognak

Arverezni szándékozók tartoznak
az ingatlanok becárának 10 0/0-át

vagyis 93 korona 20 fillér 9 kor. 20
filler és 45 korona 20 fillért kész-
pénzben vagy az 1881 60 tcz. 42
§-ában jelzett árfolyammal számított
és az 1881 november 1-én 3333
I. M. rendelet 8 § ába kijelölt ovadé-
képes értékpapirban a kiküldött kezé-
hez letenni avagy az 1881 60 tcz 170
§ a értelmében a banatpénznek a biro-
ságnál előleges elhelyezéséről kiállított
szabályszerű elismrvényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1902 évi szeptember 12-én

A kir. jbg. mint tkvi hatóság.

CSILLAG

kir. albiró

Hirdetmény.

Alulírottak a baki közbirtokosság
névébe ezennel közhírré teszik, hogy a
baki közbirtokosság nagy nyergesi dű-
rőjében Nagyméltóságú m. k. földmive-
lési ministerium engedélye folytán
125 db cserfa 3330 kor értékbe becsülve
27 „ tölgyfa 1396 „ „ „
71 „ Bakkfa 30593 „ „ „
árlejtés útján elfog adatni a baki ur-
béri elnök házánál.

**1902 évi december hó 6-án délelőtt
11 órakor.**

Az egy koronás bélyeggel ellátott
s az ajánlati összeg 10 0/0 tevő bá-
natpénzzel felszerelt ajánlatok az em-
lített határidőig Baki urbere ség alul-
írott elnöke es jegyzője kezébe nyuj-
tandók be.

A részletes feltételek Kumper Már-
ton urb. jegyzőnél megtekinthetők.

Bak 1902 december hó 18-án

Kumper Márton
jegyző.

Szipócs István
elnök.

Altalunk kifizetett
főnyeremények

A m kir

OSZTÁLYSORSJATEK

november 20-án kezdődő HUZÁSARA

postafordultával küldünk szét sorsjegyeket az 1-ső
osztályhoz

1/8 á K. 1.50 1/4 á K. 3. — 1/2 á K. 6. — egész K. 12. —

Csakis nálunk kaphatók az annyira kedvelt

KIS SZAMOK:
1-től 300-ig.

A születési évszámok 1801-től 1900-ig
és más SZERENCSE SZAMOK.

Az összeget postautalványon kérjük:

FŐVÁROSI SORSJEGYIRODA
BOGDÁNY S.
BUDAPEST, Sas-utca 23. I.
Telefon 14—41.

602.000 kor. a 240-es száma.
400.000 kor. a 1119-es száma.
200.000 kor. a 25534-es száma.
100.000 kor. a 7959-es száma.
90.000 kor. a 2407-es száma.
40.000, 30.000 és sok más nyertes
nyeremény.